

тѣхъ стремително, и конниците ги нападнали не вече съ копия, ами ги притискали отъ всѣкъждѣ съ самитѣ коне, тогава се обърнали съ бѣгъ прѣзъ гората къмъ рѣката. Въ бѣгството загинали 3,000 души; живи отъ неприятелитѣ били уловени малцина, понеже прѣдъ рѣката се намирала гъста гора, и настѣпилата нощъ отнела на македонцитѣ възможността да ги прѣслѣдватъ. Птоломей¹³⁾ казва, че отъ македонцитѣ загинали 11 конника и около 40 пѣхотинци.

3. На третия день слѣдъ тая битка Александъръ пристига до рѣка Дунавъ, която е най-голѣма отъ рѣкитѣ въ Европа и протича прѣзъ най-много земя¹⁴⁾ и разграничава най-войнствени народи, и то повечето келтски, у които се намиратъ и изворитѣ му, и отъ които най-отдалечени сж квадитѣ и маркоманитѣ¹⁵⁾; послѣ идатъ язигитѣ¹⁶⁾, часть отъ савроматитѣ; послѣ гетитѣ, които вѣрватъ въ безсмъртието на душата, послѣ главната маса на савроматитѣ¹⁷⁾; най-послѣ скититѣ чакъ на края, дѣто се влива въ Евксинския Понтъ съ петъ устия. Тукъ Александъръ намира дълги кораби, които му били дошли отъ Византия прѣзъ Евксинския Понтъ нагорѣ по Дунава. Той ги напълнилъ съ стрѣлци и тежко въоръжени, и отплувалъ къмъ острова, дѣто били избѣгали трибалитѣ и тракийцитѣ; опитвалъ се да излѣзе на острова на сила, но варваритѣ го прѣсрѣщали до рѣката, кждѣто и да се доближавали корабитѣ. Корабитѣ били

13) Птоломей, по-послѣ египетски царъ, който лично участвувалъ въ много отъ походите на Александра, писалъ въ послѣднитѣ години на царуването си история на военнитѣ дѣла на Александра, като черпилъ отъ собственитѣ си възпоминания и отъ официалнитѣ дневници (*βασιλικοὶ ἐφημερίδες*). Арианъ позналъ достовѣрността на Птолемея и го избралъ за главенъ изворъ на собственото си изложение. Покрай него той се ползувалъ и отъ Аристула. Тракийскитѣ походы е описанъ отъ Ариана споредъ Птолемея.

14) Ср. Херод. IV 48; II 33.

15) Арианъ тукъ говори за собственото си врѣме, а не за врѣмето на Ал. В. Квадитѣ живѣяли по рѣката *Marus* (*March*); маркоманитѣ по-рано живѣяли по горния Майнъ, а въ врѣмето на Августа заели Бохемия (*Mommson, Roemische Geschichte*, т. V, стр. 125 сл.). Тия племена сж германски, а не келтски, както мисли Арианъ.

16) Язигитѣ (иранско племе) между Дунава и *Theiss*.

17) Скититѣ живѣяли въ южноруската степъ, сарматитѣ — на изтокъ отъ тѣхъ, раздѣлени чрѣзъ р. Танаисъ (Донъ).